

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zdrojewskiej - Gutowskiej

po rozpoznaniu w dniach 30.11.2016r., 22.02.2017, 12.04.2017 r. sprawy karnej z oskarżenia subsydiarnego Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S.

J. C. (1) - urodz. (...) w G., syna H. i B. zd. G., obywatelstwa polskiego, pesel (...), karanego, zam. Ł. ul. (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od lipca 2012r. do grudnia 2012r. w G., działając z góry powziętym zamiarem, w celu uzyskania korzyści majątkowej, doprowadził pokrzywdzonego Przedsiębiorstwo (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.150 złotych, przez to, że wprowadził w błąd pracowników Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S. co do prawa rozporządzania działką nr (...) położoną w G. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w G. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), następnie zawierając z pokrzywdzonym umowę dzierżawy innej działki niż wskazana pierwotnie przez oskarżonego, co doprowadziło do faktycznego korzystania przez pokrzywdzonego z fragmentu działki nr (...), której oskarżony nie był właścicielem, ani uprawnionym do rozporządzania,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

ORZĘKA

I. Uznaje oskarżonego **J. C. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że działał na szkodę Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S., to jest występku z art. 286 § 1 kk i za to, na tej podstawie i przy zastosowaniu art. 37a kk, wymierza mu karę 30(trzydziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka wynosi 20 zł (dwadzieścia złotych).

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S. kwoty 6150 zł (sześć tysięcy sto pięćdziesiąt złotych).

III. Zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesięciu złotych) tytułem opłaty.

IV. Zasadza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela subsydiarnego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów procesu.

II K 227/16

UZASADNIENIE

Oskarżony J. C. (1) prowadzi działalność gospodarczą polegającą min. na realizacji projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków.

/dowód: wydruk (...)k. 7 akt (...)/

W ramach prowadzonej działalności współpracuje z firmami budowlanymi, także jako ich podwykonawca. Stąd był osobą znaną w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w S.. W 2012r. z firmą tą miał podpisaną umowę na roboty związane z usuwaniem drzew przed planowaną inwestycją przebudowy ulicy (...) w G..

/dowód: zeznania G. R. (1) – k.60v

zeznania R. D. (1) – k.71v

zeznania P. L. (1) – 61v/

Firma (...) poszukiwała odpowiedniego zaplecza do budowy, potrzebnego dla składowania w pobliżu przebudowywanej drogi materiałów w postaci np. tłuczni kamiennego z ulicy, materiałów rozbiórkowych, frezów z jezdni, czy kruszywa budowlanego. Istotna przy tym była lokalizacja terenu, tj. w bezpośredniej bliskości drogi, z dogodnym dojazdem także dla samochodów ciężarowych. Miało ono służyć jako tzw. magazyn buforowy. (...) posiadało przy Drodze G. swoją bazę. Była ona jednak zbyt daleko od placu budowy.

/dowód: zeznania G. R. (1) – k.60v/

Przy okazji jednego ze spotkań w terenie, bezpośrednio nadzorujący budowę firmy (...) zapytał oskarżonego, czy nie wie gdzie można byłoby zorganizować zaplecze dla przebudowy drogi. Wówczas J. C. (1) wskazał ręką teren przy ul. (...), podając jednocześnie od jakiego do jakiego miejsca na wskazanej działce można składować materiał na budowę. Oskarżony wskazał tylko ten jeden teren pracownikowi (...). Mówiąc o nim był zorientowany w stosunkach sąsiedzkich. Podawał, by „nie wchodzić za daleko w stronę miasta, bo tam jest działka zakładu betoniarskiego”. Rozmowa między nim a R. D. (1) odbywała się w odległości około 2-3 metrów od granicy przedmiotowej działki. J. C. wskazywał granicę tejże działki, którą stanowiła odróżniająca się w terenie miedza. Teren ten sąsiedował bezpośrednio z budową drogi. Dla przedsiębiorstwa ze S. był pod względem położenia bardzo atrakcyjny. Nadzorujący budowę R. D. stwierdził więc do oskarżonego J. C., by w przedmiocie zawarcia umowy o dzierżawę wskazanego terenu do wykorzystania go przy budowie skontaktował się z kierownikiem budowy – P. L. (1). Jednocześnie R. D. poinformował G. R. i P. L. o możliwości wydzierżawienia tego terenu od C..

/dowód: zeznania R. D. (1) – k.71v-72v

Zeznania P. L. (1) – k.61v-62

Zeznania G. R. (1) – k.60-61/

J. C. (1) był właścicielem działki o nr ewidencyjnym (...), znajdującej się przy ul. (...) w G.. Teren ten wykorzystywał do składowania karp drzew z terenu, gdzie była prowadzona wycinka pod budowę drogi, zgodnie z podpisaną z (...) umową na prace porządkowe.

/dowód: wyjaśnienia J. C. (1) – k.58v-59/

Działka ta znajdowała się w odległości ok.5 km od budowy ulicy (...) i dojazd do niej prowadził drogą nieutwardzoną, praktycznie uniemożliwiającą poruszanie się po niej ciężkim sprzętem. Natomiast wskazana przez niego działka przy ul. (...) znajdowała się w linii prostej w odległości ok. 2,8 km od działki przy ul. (...) i bezpośrednio przy budowanej drodze. Nosila w wypisie z rejestru gruntów numer (...) z numeracją arkusza mapy - (...)

W posiadanej przez przedsiębiorstwo dokumentacji związanej z budową drogi, min. wypisem z rejestru gruntów, znajdowały się numery poszczególnych działek, nie było jednak imiennego wykazu właścicieli tychże nieruchomości.

/dowód: zeznania R. D. (1) – k.71v-72v

Zeznania P. L. (1) – k.61v-62

Zeznania G. R. (1) – k.60-61

wydruki z G. miasta G. – k.10-13

wypis z rejestru gruntów – k.24-25 akt (...)

informacja z (...) wraz z projektem wykonawczym – k.51- 52 akt (...)/

W celu podpisania umowy dzierżawy działki J. C. (1) przekazał do biura (...) S.A. w S. pierwszą stroną aktu własności działki. Następnie otrzymał wypełniony ze strony (...) druk umowy z dnia 15.07.2012r. z zaznaczonym numerem działki (...). Umowa miała trwać do 15.12.2012r. W treści umowy brak było wskazania ulicy, przy której opisywana działka się znajduje. Na podstawie zawartej umowy oskarżony wystawiał w kolejnych miesiącach faktury, opisując, że chodzi o: „dzierżawę placu dla potrzeb wykonania zaplecza budowy”. Faktury zostały wystawione za miesiące od sierpnia do grudnia 2012r., na łączną kwotę 6150 zł.

/dowód: wyjaśnienia J. C. (1) –k. 58v-59

Kopia umowy – k. 3 akt (...)

Faktury VAT – k.70, 4-6 akt (...)/

Pracownicy (...), przy zawieraniu umowy, jak i później, nie weryfikowali zgodności dostarczonych przez oskarżonego dokumentów z dokumentami dotyczącymi rejestru gruntów i prawami właścicielskimi.

Po podpisaniu umowy pracownicy Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S. przystąpili do składowania na działce przy ul. (...) materiałów potrzebnych na bieżąco do budowy. Nie korzystali z żadnych innych miejsc aż do czasu, gdy okazało się, że działkę przy ul. (...) wykorzystywali bezumownie, tj. do grudnia 2012. Po tym terminie zawierali jeszcze inne umowy dzierżawy. Nie przewozili jednak żadnych materiałów na działkę przy ul. (...).

/dowód: zeznania R. D. (1) – k.71v-72v

Zeznania P. L. (1) – k.61v-62

Zeznania G. R. (1) – k.60-61/

R. D. (1) przekazał informacje o składowaniu materiałów potrzebnych do budowy na działce przylegającej bezpośrednio do ul. (...) kierowcom pracującym na budowie: J. H. i R. G.. Tylko na tę działkę jeździli oni w celu pobrania materiałów do budowy czy składowania resztek.

/dowód: zeznania R. D. (1) – k.72

Zeznania J. H. – k.72v

Zeznania R. G.- k.76/

W grudniu 2012r. do przedsiębiorstwa zgłosił się pełnomocnik rzeczywistego właściciela działki. Wówczas pracownicy (...) dokonali sprawdzenia numerów działki i okazało się, że składowali materiały nie na tej działce, co do której firma miała podpisaną umowę dzierżawy.

/dowód: zeznania R. D. (1) –k. 71v/

Oskarżony J. C. (1) był wcześniej karany sędownie.

/dowód: Karta K. –k. 68/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że działka którą wydzierżawił (...) była potrzebna do budowy, bo było na niej składane drzewo i inne odpady z ulicy (...). On je tam przywoził i on płacił też za usunięcie karp. Podał jednocześnie, że na działce znalazł się gruz betonowy i asfalt, który „przywiózł S.”. Odnośnie rozmowy z R. D., podał, że rozmawiał z nim w sprawie działki na ul. (...). Stwierdził, że do biura (...) przedłożył cały akt notarialny, a nie tylko jego pierwszą stronę. Przyznał, że przed lipcem 2012r. pracował już dla (...) przy innych inwestycjach, raz lub dwa. Wyjaśnił, że na działkę na ul. (...) jedzie się około 2 km drogą nieutwardzoną, a utwardzoną jest ok. 4 km od budowy. Stwierdził, że przedsiębiorstwo wynajmowało jeszcze inne działki bliżej ul. (...) niż ta na ul. (...) i tam były gromadzone obrzeża, beton, piasek i kamień.

/dowód: wyjaśnienia J. C. (1) –k. 58v-59v/

Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego.

Oskarżony w złożonych wyjaśnieniach sam sobie zaprzeczył, twierdząc najpierw, że wydzierżawił działkę przy ul. (...) „na potrzeby budowy”, a następnie podał, że „składaliśmy tam drzewo i inne odpady, karpę drzew z ul. (...)”. Uzupełnił tę wypowiedź stwierdzając: „nie S. płacił za usunięcie karp drzew z ul. (...), tylko ja.” Ten ostatni fakt jest zgodny z twierdzeniami prezesa i pracowników (...), którzy oświadczyli, że była z oskarżonym podpisana przed rozpoczęciem inwestycji na ul. (...), umowa o wycinkę przydrożnych drzew. Zatem działka przy ul. (...) była wykorzystywana przed rozpoczęciem inwestycji budowlanej i tylko i wyłącznie przez oskarżonego. Firmy ze S. nie interesowało, gdzie zostaną usunięte resztki z wycinki. Łączyła ją z oskarżonym umowa o oczyszczenie pasa przydrożnego. Jego twierdzeń o przewożeniu materiałów przez pracowników (...) nie potwierdził żaden z przesłuchiwanych świadków. Podobnie składowania materiałów na innych działkach w pobliżu ul. (...) nie miało miejsca w trakcie zawiązania umowy z oskarżonym. Dopiero po jej wygaśnięciu, w grudniu 2012r. i wyjściu na jaw, że firma bezprawnie korzystała z działki nr (...), przedsiębiorstwo szukało alternatywnych powierzchni.

Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w zupełnej sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. W szczególności z zeznaniami prezesa oszukanej firmy – G. R. (1). Podał on, że interesowała przedsiębiorstwo jako zaplecze budowlane wyłącznie działka w bezpośredniej bliskości drogi i o takiej poinformował go jego pracownik – R. D. (1) po rozmowie z oskarżonym. Jego relację uzupełniają zeznania bezpośrednio nadzorującego budowę R. D. (1). Stwierdził on, że odbył z J. C. konkretną rozmowę dotyczącą wydzierżawienia działki i jedyną, jaką wskazał oskarżony była ta, na której później firma składowała materiały potrzebne do budowy przy ul. (...). Świadek ten stanowczo, a także szczegółowo opisał i przedstawił, że z zachowania oskarżonego, jak i jego słów wywnioskował, że jest on właścicielem działki przy ul. (...) i ten właśnie obszar chce przedsiębiorstwu wydzierżawić. Jego wersję zdarzeń uzupełnił także formalny kierownik budowy – P. L. (1), który także od R. D. posiadał informację o lokalizacji przedmiotowej działki. Wszyscy powyżej wymienieni świadkowie zgodnie stwierdzili, że tylko działka przy ul. (...) pozostawała w zainteresowaniu firmy ze względu na swe położenie wobec prowadzonej budowy. Wszystkie inne lokalizacje poza bezpośrednią bliskością i z dojazdem nieutwardzonymi drogami nie wchodziły w grę i nie były w ogóle brane pod uwagę. Ich zeznania Sąd ocenił jako jasne, wewnętrznie spójne i logiczne. Oczywistym bowiem jest, że to bezpośrednia bliskość zaplecza była elementem decydującym o zawarciu umowy o dzierżawę z oskarżonym. Dodatkowym argumentem jest tu przywoływany przez pracowników spółki fakt posiadania bazy przy ul. (...) w G., w niedalekiej odległości od budowy, a także od działki przy ul. (...). Z opisywanej bazy nie uczyniono zaplecza buforowego, uznając, że odległość tego miejsca do prowadzonej budowy jest już zbyt duża i nie usprawni przebiegu prac. W przeciwnym razie nie byłoby potrzeby poszukiwania innego bliższego budowie terenu na zaplecze budowy.

Także zeznaniom kierowców firmy ze S. należało, zdaniem Sądu, w pełni dać wiary. Zeznali oni, że od R. D. wiedzieli, gdzie mają wywozić resztki z budowy oraz pobierać materiały na drogę. Zgodnie podali, że nie wywozili żadnych odpadów z budowy dalej niż na działkę przy ul. (...). Także ich twierdzenia pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami na te okoliczności oskarżonego, stanowiąc kolejny argument przeciwko wiarygodności jego relacji.

Za w pełni logiczne, a przy tym wiarygodne, Sąd uznał twierdzenia pracowników pokrzywdzonej firmy, że nigdy nie zostałyby podpisana umowa o dzierżawę działki nr (...), gdyby znano faktyczną jej lokalizację. Przy czym za zgodne z doświadczeniem życiowym i także wiarygodne Sąd uznał twierdzenia świadków, że zawierając umowę kierowali się zasadą zaufania do znanego kontrahenta i nie sprawdzili zgodności podawanych przez niego twierdzeń ze stanem widniejącym w dokumentacji. Gdyby bowiem to sprawdzili, stwierdziliby, że istotnie działka, na której składowano materiały posiadała numer (...), a nie (...), jak to zostało ujęte w umowie dzierżawy. Przy czym nie można tracić z pola widzenia faktu, że uczynili tak w oparciu o przekazaną im przez oskarżonego niepełną dokumentację (pierwszą stronę aktu notarialnego), gdzie nie było szczegółowego opisu nieruchomości.

Zdaniem Sądu, mieli w pełni podstawy by uważać, że wskazywana przez J. C. (1) R. D. (1) w tak szczegółowy sposób, jak to świadek opisał, działka, istotnie stanowi własność oskarżonego. Dodatkowo utwierdzić ich w prawdziwości zapewnien oskarżonego mogło zachowanie jego w początkowej fazie budowy, polegające na tym, że wywoził on resztki drzew także na teren przy ul. (...) i jeździł po nim traktorem (k.60v, 72).

O tym, że działka przy P. będzie zapleczem budowy świadczył zapis w umowie dzierżawy, a także opis wystawionych przez oskarżonego faktur (k.70).

Sam oskarżony, widząc że w innym miejscu, niż na jego działce przy ul. (...) są składowane materiały do budowy (i nie działając w oszukańczym zamiarze), winien interweniować i tę sprawę wyjaśniać, czego jednak przez pół roku nie uczynił.

Zdaniem Sądu, relacje świadków przesłuchanych w sprawie są logiczne, wewnątrznie spójne oraz wzajemnie zązębiające się. Uzupełniają je załączone do sprawy dokumenty w postaci wydruków z G. miasta G., uwidaczniające odległości pomiędzy poszczególnymi działkami oraz terenem budowy, a także wypis z rejestru gruntów i projekt wykonawczy. Utwierdziło to Sąd w przekonaniu, że pracownicy pokrzywdzone spółki, podpisując z oskarżonym umowę dzierżawy działki działali w błędzie co do tego kto jest jej właścicielem i ma prawo nią rozporządzać.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że nie można dać wiary twierdzeniom oskarżonego. Przedstawiona przez J. C. linia obrony, mająca przekonać, że kierownictwo pokrzywdzonej firmy miało pełną świadomość i rozeznanie co do przedmiotu umowy dzierżawy, w świetle powyższych ustaleń, nie może być oceniana jako wiarygodna.

Przestępstwa oszustwa dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że J. C. (1) zachowaniem swym wyczerpał znamiona czynu z art. 286§1 kk, bowiem w okresie od lipca 2012r. do grudnia 2012r. w G., działając ze z góry powziętym zamiarem, w celu uzyskania korzyści majątkowej, doprowadził pokrzywdzonego Przedsiębiorstwo (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.150 złotych, przez to, że wprowadził w błąd pracowników Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S. co do prawa rozporządzania działką nr (...) położoną w G. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w G. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), następnie zawierając z pokrzywdzonym umowę dzierżawy innej działki niż wskazana pierwotnie przez oskarżonego, co doprowadziło do faktycznego korzystania przez pokrzywdzonego z fragmentu działki nr (...), której oskarżony nie był właścicielem, ani uprawnionym do rozporządzania.

Oskarżony działał w sposób umyślny, w konkretnym celu, będąc w pełni świadomy, że do treści umowy została wpisana inna działka, niż faktycznie przez niego wskazywana.

Zdaniem Sądu, jego wina nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się do dnia 15.12.2012r., a więc w okresie sprzed nowelizacji kodeksu karnego. Jednakże, zgodnie z treścią art. 4§1 kk, Sąd zastosował wobec niego ustawę nową, która okazała się

względniejszą. Aktualne przepisy pozwalają bowiem na zastosowanie art. 37a wobec sprawców czynów karalnych zagrożonych karą do lat 8, jak to ma miejsce w przypadku oszustwa.

Zatem Sąd, na podstawie art. 286§1 kk i przy zastosowaniu art. 37a kk, wymierzył oskarżonemu karę 30 stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka wynosi 20 zł.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył fakt wcześniejszej karalności oskarżonego oraz wykorzystania przez niego i nadużycia zaufania w obrocie gospodarczym.

Do okoliczności łagodzących – niewielka wysokość szkody, biorąc pod uwagę obroty pokrzywdzonej firmy.

W ocenie Sądu, orzeczona wobec J. C. kara jest proporcjonalna do stopnia winy oskarżonego, który jest znaczny; uwzględnia znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego J. C. się dopuścił, a także gwarantuje, że spełni swe cele wychowawcze i poprawcze także w przypadku zastosowania dobrodziejstwa art. 37a kk, gdy w miejsce kary pozbawienia wolności zostanie orzeczona tylko grzywna.

Zdaniem Sądu, jej wysokość mieści się w granicach możliwości finansowych oskarżonego, uzyskującego stałe dochody.

Na zasadzie art. 46§1kk, Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 6150 zł z tytułu pobranych nieprawnie kosztów dzierżawy działki nr (...).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 626§1 kpk i 627 kpk.